

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4557

гр. София, 21.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 21.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **8852** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК вр. с чл.144 от АПК.

Образувано е по молба от 28.04.2021 г. на „Директор на дирекция „Управление на териториално сътрудничество“ /“УТС“/ и Ръководител на Националния орган /НО/ на Програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020, ответник по адм. дело № 8852/2020г. по описа на Административен съд София- град, чрез процесуален представител, за изменение на решението по настоящото дело в частта за разноските, като се иска да бъдат присъдени и тези за превод на документи в размер на 522.60 лв., по отношение на които съдът не се е произнесъл, въпреки че са претендирани.

Молбата е изпратена на насрещната страна по делото, за отговор в едномесечен срок. На 25.05.2021 г., е постъпило становище, с което оспорва претенцията за разноски.

Административен съд София- град, намира молбата за процесуално допустима-предявена е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, от надлежна страна, носител на правото да иска допълване или изменение и на съдебното решение в частта за разноските.

Производство по настоящото дело е образувано по жалба на Министерство на туризма срещу Решение №РД-02-14-664 от 12.08.2020г., издадено от Директор на дирекция „Управление на териториално сътрудничество“ /“УТС“/ и Ръководител на Националния орган /НО/ на Програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020, с което е наложена финансова корекция по диференциалния метод в размер на 19 097,04 лева с ДДС, представляващи отчетени и верифицирани разходи по Договор № Т-РД-29- 129/02.10.2018 г. с предмет „Предоставяне на програмно време в ефира на Българската национална телевизия (Б.) за излъчване на имиджови клипове, представящи регионалните забележителности, културното богатство и туристическия потенциал на държавите включени в „Стратегията на ЕС за Дунавския регион (Д. стратегия) във връзка с провеждането на Седмия годишен форум в С. на 18 и 19 октомври 2018 г.“ /Приложение № 4/.

С Решение № 2406 от 12.04.2021 г. по настоящото дело е отхвърлена жалбата на Министерство на туризма срещу Решение №РД-02-14-664 от 12.08.2020г., издадено от Директор на дирекция „Управление на териториално сътрудничество“ /“УТС“/ и Ръководител на Националния орган /НО/ на Програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020, с което е наложена финансова корекция по диференциалния метод в размер на 19 097,04 лева с ДДС и е осъдено Министерство на туризма да заплати на Министерство на регионалното развитие и благоустройството, разноски по делото в размер на 150 (сто и петдесет) лева, за юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 от ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо- в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съдебните разноски са разходите, които страните правят по воденето на делото и се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор. Разноските са три вида: заплатени такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат (чл. 78, ал. 1 ГПК).

Допълване на съдебното решение, като способ за неговото поправяне се предприема, когато то не съдържа произнасяне по целия въведен спорен предмет.

Съдът намира за неоснователно искането за допълване на съдебното решение в частта за разноските досежно претендирана сума за превод на писмени доказателства, представени от страна на ответника по делото. За да приеме това съобрази следното:

Съгласно чл.14, ал.1 и ал.3 от АПК всички производства по кодекса (включително по обжалване) се водят на български език, а документи, представени на чужд език, трябва да бъдат придружени с точен превод на български, като ако съответният орган не може сам да провери верността на превода, той назначава преводач за сметка на заинтересованото лице, освен ако в закон или международен договор е предвидено друго. По аргумент от посочената разпоредба на АПК се извежда правилото, че преводите на документи на чужд език са за сметка на заинтересованите лица, които ги представят в съответните производства. В случая отвеникът е направил сам, за своя сметка, преводите на документите, които прилага и от които се ползва, за да установи съответните обстоятелства. И тъй като процесните документи са приложени от ответника като част от административната преписка, с оглед доказване фактическите основания за издаване на акта, а не е бил задължен от съда да ги представи по искане на жалбоподателя, то следва да се представят от административния орган в съответната форма, т. е. на говоримия пред националния съд език– в конкретния случай това е български, с оглед нормата на чл. 14, ал. 1 от АПК. Разходите за този превод нямат характер на разноски по смисъла на чл. 78 ГПК и са за сметка на административния орган /в този смисъл са Определение № 3630 от 18.03.2021 г. на ВАС по адм. д. № 2437/2021 г., VII о., Определение № 10478/29.07.2020 г., постановено по адм. дело № 6505/2020 г./.

При така изложените мотиви, съдът не намери основание да достигне до други изводи относно разноските за преводи по повод депозираната молбата.

Поради горното и на основание чл.248, ал.3 от ГПК вр. с чл.144 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 28.04.2021 г. на „Директор на дирекция „Управление на териториално сътрудничество“ /“УТС“/ и Ръководител на Националния орган /НО/ на Програма за транснационално сътрудничество „Д.“ 2014-2020, за изменение на Решение № 2406 от 12.04.2021 г., постановено по адм.дело № № 8852/2020г. на АССГ, III- то отделение, 73- ти състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14- дневен срок от съобщаването му на страните, съгласно чл. 248, ал.3 от ГПК.

Съдия: